

ACC. N:R M. 14393: 1-8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *A. O. Sundberg, Mårseum*
Härad: *Möcklestad* Berättare: " " " "
Socken: *Konneby* Berättarens yrke: *f. d. stesshuggeri-förman*
Uppteckningsår: *1957* Född år *1875* i *Konneby landof.*

Priser och bröllop. s. 1-8.

LUF 71.

Ungdomens bekantskap blev o war på många sätt,
som vid kyrkan, läsaemöten, på dansfällstämningar
sammantreffande på vägarna ja närheten war
som höllt, att deras trafik ansågs av de äldre som
föllt i sin ordning, de yngre egenskaperna war att
de såg bra ut o kunde föra sig ordentligt, vad pojken
beträffar skulle han inte sepa o föra o ljud och han
for framman utan i stället wa ordentlig o fridsam
angående flickan skulle hon kunna sköta ett
hem ordentligt och kunna sy sig särk (linor) o
skjorta själv. De ekonomiska egenskaperna
Meland Arlespolket spelade inte stor roll hade
hon eller hann något wa då bra i annat fall wa
då bra ändå läst wa om de ville o kunde arbeta
gävo värling, war inte så vanligt i så fall byttes ett
fotografi av dem som hade ett sådant, Tregel
war det från hamma by till arkivad målbindor
till dem själwa eller deras släktingar

därför att de gifte sig, må hade nära o avläsna
 släktingar på kyrkstenar va många kusiner,
 som gifte sig, eller va på ett eller annat sätt i
 släkt till sist va de mästa på hela området i
 släkt att föräldrarna när gånge skolade upp
 sin dotter (flicka) eller herte (pojke) om då va
 opassande att blanda sig hop med då folket.
 av olika stäl då kunde va ärlighet då kunde
 va lathet o ofog av många slag, nål avgörande
 för giflarmålet var sällan då blev i stället
 gick de nöja sig med en varning, som du brädda
 får du ligga, att gifte sig kunde ofta bli
 tvingade till på grund av att de lekt eller kelt
 lite värslöt med varandra att de kunde va
 helt främmande för varandra kunde ofta inbräfs
 då en fign eller dräng kom från en avläsh
 socken ofta va de som kom långt ifrån
 va av prima, vörke o mycket bra folk

Allt då förekom mäklare eller så kallade lönamän
 va nästan nödvändigt i bodeståndet därför bondungdom
 var mer o mindre blyga av sig, broende på att de tyckte
 sig va finare o bättre än arbetareungdomen därför
 va de alldrig ute iblan dem andra på några nöjen
 eller samlingar. I regel va de män också kvinnor
 kunde fungera som äktenskapsförmedlare löna-
 man va då rätt ordet för ett sådant uppdrag
 i regel fick lönamannen order av en pojke eller
 flicka, också av föräldrarna, att gå till ställe eller
 gård som de hade längt sig, att deras pojke eller
 flicka vilket då nu var fråga om, kunde sam-
 manträffa o talas vid om äktenskap dem emellan
 samtidigt fick lönamannen kännedom om föräldrarna
 var mot eller mot om en sådan överenskommelse
 någon gång gick ombudet (förmedlaren) till den
 omtalade gården ensam i och för att höra sig
 för om de kan va lönande eller ej att återkomma

Blev äktenskapet lyckligt älska kommit till bädas la-
lalenhet, ^{600 daler} kvinnamannen en stjernta, var förmedlaren
en kvinna blev då en särk (Linné). ja mitt lär far de
a mors öfver kunde hon den säga som de tyckte om
ankudet, tycket vara om Jonas så ä den saken klar,
ja ett annat frieri kunde då va hell anordnada
då kunde de ekonomisk omständigheterna va helt
angörande då flickans far eller friaren skälv fick
tala om sin förmögenhet för varandra kunde då
hända att äktenskapet näste utelili.

4
Ett säkert bevis har ja på detta då pojken far
frågade flickans far hur mycket han kunde ge sin
dotter i hemgift. Han svarade då då nästa han
kunde avläsa va 300 daler = (52 tironer) ja då kan ja
inte gifva mig, ja näse ha så mycket till alla
minnet 600 daler som är = 104 tironer, föden blev
all inget äktenskap blev på då stället, alltså
då pengar som gifter trallat (sa de förr)

Vid sådana frieri förekom inga gåvor, gåvor
var endast brukligt vid bröllopet då i varierande
saker såsom Pöslin, linne, sandra finare varor
pengar va mest allmänt några handelslag vid
en sådan överenskommelse har ja inte hört talas
om, va då en friare som flickan inte ville besfalla
sig mä å allra minst gifte sig mä honom
gjorde hon sig, då fick han gå med oförsätrat
ärende, i de flesta fallen va föräldrarna i flickans
överens om att hon skulle gifte sig med ifråga-
varande friare, va friarn antycket av flickans
föräldrar blev både friarn. Hans föräldrar
manga gånger hörsammanen också till ett litet
samkväm hos flickans föräldrar, då bestämdes
när bröllopet skulle va i de alla flesta fallen
skulle bröllopet stå i brudens hem, då skulle
både Prästen hans fru klockaren o hans fru
5 om han hade när, så släktingarna o deras

vänner så och lönamannen som är aldeles skel-
 skrivna han fick gå o bjuda till bröllopet när
 vigseln var överstökad skulle bröllofs gästerna
 vänta då sa prästen ifrå de som ville ge en
 brudgåva i form av pengar skulle gå fram
 till bordet o lägga der var en skål framsett
 för ändamålet. När vägselsemorien va överstökad
 skulle de äta sedan dansa, i den så kallade
 stadtugan der alla möbler var borttagna för
 tillfället så under dansen kom kokarna då
 då skulle ifråvarande lönaman ut må
 brännvin kognak o vin till dessa många av
 dessa gick även in o la brudgåvan i form av peng-
 ar i den på bordet varande skålen. att fästmän
 gick o samlade i höfs gåvor har ja aldrig hört
 o allfall inte i min hemort etablerade de ett
 sådant liggeri, då riktigt att flitsens vänner
 6 gätkä kännre må sin brudstyggsel, då va

den tiden då allt fick göras för hand inget var
den tiden att köpa färdigt. På bondlandet va inte
vanligt med några svenskor eller hyspa
beremot i stan va vanligt med en utspartering
färden som skulle gifta sig, en sådan liten
fäst skulle va som ett slags avsked från
bygdslivet, så fint som föräldrar va inte vanligt
på bondlandet, till bröllopsgården fick de inlysende
gästerna ta sig det hur de kunde, gästande eller
äkande, beroende på avståndet till bröllopsgården
mågot hinder på vägen för de inlysende gästerna
har ja inte hört, att några hinder av något slag
föj. brud & brudgom har ja inte hört talas om, med
däremot är beskyddet som berättad av flera gevär-
skott som blev en fin & vördnadsfull salutt till
de nygiftas rara, även kunde då hända de blev
överraskade med risgryn, äppla och sa till deras ära
och välgång.

Allt dans vid bröllopp var en skälvtklar sak, med
 bruden dansade först brudgömmen sedan gästerna
 i några fall även prästen den som dansade med bru-
 den var alltid beredd på att ohemärkt smugla en
 slant i hennes högra hand, detta för att bringa lyck-
 a välgång. Po ske d med föräldras o hemmet var
 nog till varigrande ity, att många slanna kosar
 i hemmet o övertog gården som den stod o lufans, nägon
 flöttade till brudgömmens hem mycke sällan blev
 avståndet längre dem emellan än de kunde åka
 dit dit på nån timme derfor behövt inte av-
 skedet va så viktigt. Öfterkalas i bröllopsgården
 va en frunger sak då korpare o underlydande som
 inte varit med på skelva bemärkelse dagar nu
 skulle välvilligt trakteras med mat o dryck.
 Was bruden redan flöttad till sin ^{nya} gård, skulle hon
 o hennes man infinna sig hos dessa sista mat-
 8 gästerna